

«Η δημοκρατία πούλησε τη Μακεδονία». Το παραπάνω σύνθημα εμφανίστηκε σε εθνικιστική μαθητική “κατάληψη” σε σχολείο της Θεσσαλονίκης.

Φυσικά προδίδει τη φασιστική (και όχι μόνο ακραία εθνικιστική) προέλευση και υποκίνηση της όλης δραστηριότητας.

Ας δούμε όμως την ουσία.

Τι εννοούν οι φασίστες;

Βιάζονται να μπουν στο ψητό! Η Μακεδονία είναι το πρόσχημα. Εκείνο που είναι το ζητούμενο είναι το συμπέρασμα που θέλουν να σφηνώσουν στα μυαλά των μαθητών (και όχι μόνο) : **Αυτή η “εθνική απώλεια” ήρθε επειδή έχουμε.. δημοκρατία! Συνεπώς πρέπει να τελειώνουμε με δαύτη καταργώντας την.**

Έχει σημασία ότι δε λένε πχ “η κυβέρνηση ή η ΝΔ ή ο ΣΥΡΙΖΑ πούλησε τη Μακεδονία” .

“Η δημοκρατία έφερε την ανεργία, την εγκληματικότητα, τα συσσίτια φτώχειας”, λένε επίσης συχνά.

Τι δημιουργεί λοιπόν τα πραγματικά ή φανταστικά προβλήματα και ποια είναι η λύση τους;

Το πως απαντούν αυτά τα δυο ερωτήματα οι φασίστες, προδίδει απόλυτα την αντιδραστική και απόλυτα συστημική φύση του φασισμού .

Το **πρώτο** πράγμα που κάνουν είναι να **αθρώνουν την πραγματική οικονομική και πολιτική εξουσία** (κεφάλαιο, μεγάλες επιχειρήσεις, ενώσεις του κεφαλαίου όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, αστικές κυβερνήσεις και συστημικά κόμματα).

Επειδή όμως κάποιος πρέπει να φταίει, **δείχνουν ως ένοχο κατά περίπτωση τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και πάντα άλλους λαούς.** Φυσικά στοχοποιούν και όσους παλεύουν ενάντια στις πραγματικές αιτίες των προβλημάτων, δηλαδή το εργατικό και κομμουνιστικό κίνημα. Αλλά στήνουν στο εδώλιο και τις κατακτήσεις που έχουν με αίμα κερδηθεί όπως δημοκρατικές ελευθερίες, δικαίωμα απεργίας ή συλλογικές συμβάσεις.

Η “λύση” πλέον προβάλλει ως μονόδρομος: **Ο λαός στο γύψο, όλη η κοινωνία οργανώνεται όπως ο στρατός ή μια φυλακή. Σφυρίχτρα, στοίχιση σε γραμμή , τραγούδια κατά παραγγελία, συσσίτια, υποχρεωτική ή /και δωρεάν εργασία και εκατό προσοχές τη μέρα.** Η χαρά του κεφαλαίου!

Οι φασίστες λένε φανερά και αντανακλούν όχι μόνο φαντασιώσεις των εγκληματικών ομάδων τους, αλλά και ότι σκέφτονται και θέλουν, αλλά δε μπορούν να πουν ανοιχτά οι εργοδότες, οι τεχνοκράτες της ΕΕ ή οι πολιτικοί διαχειριστές του συστήματος . Όλοι δηλαδή όσοι λατρεύουν τα κέρδη και μισούν στον άνθρωπο ότι ακριβώς στην υπόστασή του δεν είναι χρήσιμο στην παραγωγή τους.

Ο φασισμός έχει υλική βάση και αναπαράγεται με τη δύναμη του συστήματος: Είναι η απελπισία και το απόλυτο της υποταγής που γεννούν η σημερινή καταπιεστική επίθεση του κεφαλαίου σε βάρος των εργαζομένων των φτωχών και των ανέργων στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο.

Είναι η πλευρά της ήττας των “κάτω”.

Είναι το αντίστοιχο της εικόνας του στρατιώτη που ζητάει να τον πυροβολήσουν επειδή δεν αντέχει τον πόνο. Ή που θα πυροβολήσει άλλους για να τους πάρει μαζί τους στο θάνατο.

Η πάλη εναντίον του φασισμού δεν είναι μόνο μάχη αξιών ή απλά υπεράσπισης των κατακτήσεων εντός της ανάπηρης και κολοβής αστικής δημοκρατίας. Είναι η πλευρά του μέλλοντος των “κάτω”, της μισθωτής εργασίας, της νίκης τους ενάντια στον κόσμο του κεφαλαίου.

ΥΓ: Όσο για τη Μακεδονία, αυτή είναι σίγουρο πως ανήκει στους λαούς της. Όπως και η Σκανδιναβία ανήκει στους λαούς της ή η ήπειρος Αμερική ακόμη. Το ζήτημα είναι οι λαοί να μην ανήκουν στον κόσμο του κεφαλαίου και σε πολιτικά υποχείρια του αλλά να ορίζουν τη μοίρα τους. Με αλληλεγγύη και ειρήνη, χωρίς αλληλοσφαγή και πόλεμο